

Рим успоставља визију — број десет

Последња контроверза: Књига пророка Јоила, пад Њујорка и симбол Рима у адвентној историји

Jeff Pippenger

2024-08-26

Последњи спор који желим да повежем са осталим историјским аргументима о симболу Рима унутар адвентистичке историје јесте књига пророка Јоила. Тај спор се одиграо после 11. септембра 2001. године, и без разматрања околности тог периода неке суптилне појединости би врло лако могле бити пропуштене. Да би се те околности ставиле у одговарајући контекст, потребно је размотрити милеритску историју. Дана 11. августа 1840. испунило се временско пророштво из Откривења, девето поглавље, петнаести стих.

И четири анђела беху одрешена, која беху приправљена за час, и дан, и месец, и годину, да побију трећи део људи. Откривење 9:15.

Стих означава да се „час, и дан, и месец, и година“ изједначавају са три стотине деведесет и једном годином и петнаест дана. Четири анђела представљала су време када је ислам дошао на власт и повео рат против Рима, почев од 27. јула 1449. Полазна тачка одређена је употребом завршне тачке другог временског пророчанства од сто педесет година. Прво временско пророчанство од сто педесет година изложено је у историји првог тешко, које је уједно и пета труба из девете главе Откривења. Када се пророчанство од сто педесет година завршило 27. јула 1449, отпочело је временско пророчанство које сада разматрамо, и три стотине деведесет и једну годину и петнаест дана касније пророчанство се завршило 11. августа 1840.

Vilijam Miler je sile iz devetog poglavlja Otkrivenja razumeo kao predstavu islama, a pre datuma 11. avgusta 1840. jedan milerit po imenu Džosaja Lič izneo je predviđanje zasnovano na proročanstvu, ukazujući da će 1840. godine osmanska prevlast prestat. Deset dana pre 11. avgusta 1840, Lič je preciznije odredio i dopunio svoje predviđanje, naznačivši ne samo godinu u kojoj će se proročanstvo ispuniti, nego i samu godinu, dan i mesec. Sestra Vajt govori o učinku Ličevog predviđanja na verski svet milerita kada se događaj ispunio.

„Године 1840. још једно изузетно испуњење пророштва изазвало је широко интересовање. Две године раније, Џосаја Лич, један од водећих проповедника другог доласка, објавио је тумачење Откривења 9, предсказујући пад Османског царства. Према његовим прорачунима, та сила је требало да буде оборена... 11. августа 1840. године, када се може очекивати да османска власт у Цариграду буде сломљена. И верујем да ће се показати да је тако.“

„Управо у одређено време, Турска је, посредством својих амбасадора, прихватила заштиту савезничких сила Европе, и тиме се ставила под контролу хришћанских народа. Догађај је тачно испунио предсказање. Када је то постало познато, мноштва су се

уверила у исправност начела пророчког тумачења које су усвојили Милер и његови сарадници, и диван подстицај био је дат адвентном покрету. Људи од знања и угледа придружили су се Милеру, како у проповедању тако и у објављивању његових гледишта, и од 1840. до 1844. дело се брзо ширило.” Велика борба, 334, 335.

Њено потврђивање овог догађаја током година било је изнова нападано на различите начине од стране лаодикејских адвентиста седмога дана. Као и у случају седам времена и „свакодневне“, нападати ову истину значи одбацити темеље, како су представљени на двема светим плочама, а такође и ауторитет Духа пророштва. Разлог због којег је Сотона настојао да уништи поверење у ову историју вишеструк је.

Личово предсказање употребило је „начела пророчког тумачења која је усвојио Милер“. Милеру је дат увид у елемент пророчког времена, и свако ко сумња да је Милерова порука била заснована на пророчком времену, треба само да прегледа пионирске карте из 1843. и 1850. године како би потврдио да је то заиста било тако. Пре 11. августа 1840. године, они који су се противили Милеровом предсказању о Христовом повратку тврдили би да се пророчко време не може употребити да би се разумело када ће се Христос вратити. Често су употребљавали библијску изјаву о томе да се не зна ни дан ни час, да би се одупрли његовој поруци и делу.

А о том дану и часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац мој сам. Него као што је било у дане Нојеве, тако ће бити и долазак Сина човечијег. Јер као што у дане пред потоп јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до онога дана кад Ноје уђе у ковчег, и не разумеше док не дође потоп и све их однесе, тако ће бити и долазак Сина човечијег. Тада ће бити двојица на њиви; један ће се узети, а други оставити. Матеј 24:36–40.

Упркос овом одломку, милерити су налазили сувише много библијских доказа који су поткрепљивали њихова предвиђања и наставили су да делују по начелу које је касније препознала сестра Вајт.

„Нико не зна дан ни час“ био је аргумент који су противници вере у Други долазак најчешће износили. Текст Писма гласи: „А о дану томе и часу нико не зна, ни анђели небески, до Отац мој сам.“ Матеј 24:36. Они који су очекивали Господа дали су јасно и складно објашњење овог текста, а погрешна употреба коју су од њега чинили њихови противници била је јасно показана. Те речи је изговорио Христос у оном незаборавном разговору са својим ученицима на Маслинској гори, пошто је последњи пут отишао из храма. Ученици су поставили питање: „Какав ће бити знак Твога доласка и свршетка света?“ Исус им је дао знаке и рекао: „Кад, дакле, видите све ово, знајте да је близу, пред вратима.“ Стихови 3, 33. Не сме се допустити да једна Спаситељева изјава поништи другу. Иако нико не зна дан ни час Његовог доласка, ми смо поучени и обавезани да знамо када је близу. Даље смо поучени да ће за нас занемаривање Његовог упозорења, и одбијање или немар да знамо када је Његов долазак близу, бити исто тако кобно као што је за оне који су живели у Нојево време било кобно што нису знали када ће доћи потоп. И прича у истом поглављу, која прави разлику између верног и неверног слуге, и износи осуду онога који је у своме срцу говорио: „Господар мој одлаже свој долазак“, показује

у каквом ће светлу Христос посматрати и наградити оне које затекне да бдију и проповедају Његов долазак, као и оне који га поричу. „Стражите, дакле“, каже Он. „Благо ономе слуги кога господар његов, дошавши, нађе да тако чини.“ Стихови 42, 46. „Ако, дакле, не будеш стражио, доћи ћу на тебе као лопов, и нећеш знати у који ћу час доћи на тебе.“ Откривење 3:3. Велика борба, 370.

Када се Личево предсказање испунило, људи „од учености и угледа сјединили су се са Милером, и у проповедању и у објављивању његових гледишта, и од 1840. до 1844. дело се брзо ширило.“ Милерова порука била је оснажена када су његова правила пророчког тумачења била потврђена као ваљана правила. Као одговор на испуњење временског пророчанства, не само да су Милерова правила била потврђена, и да су се многи тада придружили милеритском покрету, него је, једнако тако пророчки значајно, било то што је потврђено првенствено правило међу Милеровим правилима. Такође, чињеница да је та потврда била остварена применом пророчанства о другом од три тешкоће, које су уједно и пета, шеста и седма труба.

Оснажење Милерове поруке постало је један од најзначајнијих путоказа реформног покрета милерита. Оно је било предизображено Исусовим крштењем. Означило је да је започео завршни процес испитивања некадашњег заветног народа (протестаната). Постало је средиште Сатаниног напада на целокупни милеритски покрет и поруку.

„Свако питање које Сотона може да покрене у уму како би изазвао сумњу у погледу велике историје прошлих путовања Божјег народа, биће по вољи његовом сатанском величанству и представља увреду Богу. Вест о скором доласку Господњем у сили и великој слави на наш свет јесте истина, и 1840. године многи гласови били су подигнути у њеном објављивању.“ Manuscript Releases, volume 9, 134.

Дана 11. септембра 2001. треће тешко дође у пророчку историју. Тај догађај је потврдио основно правило пророчког тумачења које је усвојио покрет трећег анђела, отпочет 1989. године. Прва истина која се отворила веснику тог реформног покрета отворила се 1989. године, и то нису били последњих шест стихова једанаесте главе Данила. Била је то истина да сви реформни покрети теку упоредо један с другим и да их треба довести заједно, ред на ред, како би се препознале одлике покрета сто четрдесет и четири хиљаде, који је покрет трећег анђела. Прво јавно излагање које сам икада одржао било је на логорском састанку 1994, или можда 1995. године. Излагање није било о последњих шест стихова једанаесте главе Данила, него о реформним линијама које теку упоредо једна с другом.

Када се пророчанство о исламу трећег тешког јада испунило 11. септембра 2001, то је било паралелно са 11. августом 1840. Године 1840. пророчанство о првом и другом тешком јаду потврдило је поруку милерита, а 11. септембра 2001. пророчанство о трећем тешком јаду потврдило је поруку Future for America. Препознавање те чињенице довело је мноштво у покрет, у којем је раније првенствено био један појединац. Порука покрета и весник потом су се нашли под нападом, баш као што је историја 1840. постала жариште сатанског напада током деценија које су уследиле.

Они који су се придружили покрету Future for America усвојили су правила пророчког тумачења која је сабрао весник те историје. Једно од тих правила, можда и најзначајније међу њима, било је и јесте трострука примена пророчанства. Весник је дошао до разумевања да су одређене пророчке истине биле приказане кроз три посебна испуњења. Верујући да се милеритска историја поновила у историји сто четрдесет и четири хиљаде, увидело се да 11. август 1840. представља тип за 11. септембар 2001. и да су и друге свете реформске линије такође поседовале тај исти међаш.

Доказ о понављању сваке свете реформске линије у линији трећег анђела тада је био откривен од Лава из племена Јудиног. Видело се да је, као што је милеритска историја испунила причу о десет девојака до самог слова, тако исто то учинила и историја Future for America.

„Често ми се указује на причу о десет девојака, од којих је пет било мудро, а пет неразумно. Ова прича се испунила и испуниће се до самог слова, јер има посебну примену на ово време и, као и порука трећег анђела, испунила се и наставиће да буде садашња истина до свршетка времена.“ Review and Herald, 19. август 1890.

Седам громова из Откривења десет били су препознати како би се поистоветило искуство милерита од 11. августа 1840. до 22. октобра 1844, а такође и историја од 11. септембра 2001. до ускоро долазећег недељног закона.

„Нарочита светлост дата Јовану, која је била изражена у седам громова, представљала је оцрт догађаја који ће се збити под вешћу првог и другог анђела....“

„Пошто ових седам громова изговорише своје гласове, Јовану долази заповест, као и Данилу у погледу мале књиге: ‘Запечатити оно што изговорише седам громова.’ То се односи на будуће догађаје који ће бити откривени својим редом.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Препознато је да је сестра Вајт непосредно казала да се покрет трећег анђела одвија упоредо са покретом првог и другог анђела.

„Бог је порукама из Откривења 14 дао њихово место у низу пророштва, и њихово дело не треба да престане све до завршетка историје ове земље. Поруке првог и другог анђела још увек су истина за ово време и треба да теку упоредо са овом која следи. Трећи анђеол објављује своје упозорење силним гласом. ‘После овога’, рече Јован, ‘видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт, и земља се осветли од славе његове.’ У овом просвећењу сједињена је светлост све три поруке.” The 1888 Materials, 803, 804.

Покрет првог и другог анђела тече упоредо са покретом трећег анђела. Пророштво које је оснажило покрет првог и другог анђела било је оснажено испуњењем временског пророштва о првом и другом тешко, а оснажење покрета трећег анђела било је оснажено испуњењем пророштва о трећем тешко.

Као што је било 11. августа 1840, када је порука Future for America била потврђена, „мноштва су била уверена у исправност начела пророчког тумачења која је усвојио“ Future

for America, и „дат је чудесан подстицај адвентном покрету“. „Људи од учености и положаја сјединили су се“ са Future for America, „како у проповедању тако и у објављивању“ пророчке поруке Future for America. Посебно правило Future for America које је јасно потврдило 11. септембар 2001. као испуњење пророчанства било је „трострука примена пророчанства“.

Када прихватимо темељно гледиште о исламу у вези са првим и другим тешкоћама, како је приказано на обе свете карте, заједно са писаним сведочанством оних који су поучавали ту поруку, препознајемо одређене пророчке одлике повезане с првом тешкоћом и с другом тешкоћом. Библија изнова поучава, на различите начине, да се истина утврђује на сведочанству двојице. Пророчке одлике прве тешкоће, удружене с пророчким одликама друге тешкоће, утврђују пророчке одлике треће тешкоће. Трострука примена ислама толико је одређена у поистовећивању доласка треће тешкоће 11. септембра 2001. године, да је немогуће не видети, премда већина бира да затвори очи пред доказима.

Трострука примена пророчанства чврсто је утврдила да је треће тешко дошло 11. септембра 2001. године. Тада се увидело да је то правило било непосредно повезано са вешћу другог анђела, која је у време милерита, а такође и у време сто четрдесет и четири хиљаде, раздобље када се Свети Дух излива. Обе историје представљају испуњење приче о десет девојака, а у тој причи вест о поноћном покличу јесте место где се показује разлика између мудрих и лудих, и где вест другог анђела бива оснажена.

„При крају поруке другог анђела, видела сам велику светлост с неба како обасјава Божји народ. Зраци те светлости чинили су се сјајни као сунце. И чула сам гласове анђела како кличу: ‘Ево, Женик иде; изиђите му у сусрет!’“

„То је био поноћни поклич, који је требало да да силу поруци другог анђела. Анђели су били послати с неба да пробуде обесхрабрене свете и припреме их за велико дело које је било пред њима. Најдаровитији људи нису били први који су примили ову поруку. Анђели су били послати понизнима и преданима, и подстакли их да подигну поклич: ‘Ево Женика иде; изиђите му у сусрет!’” Early Writings, 238.

У историји првог и другог анђела, изливање Светога Духа остварује се тако што се Поноћни поклич придружује поруци другог анђела. То се понавља у историји трећег анђела.

„Анђели су били послати да помогну моћном анђелу с неба, и чух гласове који као да су одјекивали посвуда: Изиђите из ње, народе мој, да не будете саучесници у њеним гресима и да не примите од њезиних зала; јер су њени греси допрли до неба, и Бог се сетио њезиних безакоња. Ова порука као да је била додатак трећој поруци и придружила јој се, као што се поноћни поклич придружио поруци другог анђела 1844. године. Слава Божја почивала је на стрпљивим светима који су чекали, и они су неустрашиво дали последње свечано упозорење, објављујући пад Вавилона и позивајући Божји народ да изађе из њега, како би избегао његову страшну судбину.“ Spiritual Gifts, volume 1, 195.

У погледу троструке примене пророштва, порука другог анђела представља троструку примену пророштва, јер је порука у обе историје да је Вавилон двапут пао.

И за њим пође други анђео, говорећи: Паде, паде Вавилон, онај велики град, јер напоји све народе вином гнева блуда свога. Откривење 14:8.

Силни анђео из Откривења десете главе сишао је са испуњењем пророчанства о првом и другом тешко на 11. август 1840. године, и тиме је предсликовао силазак силног анђела из осамнаесте главе Откривења 11. септембра 2001. године. Тај анђео, који обасјава земљу својом славом, тада је објавио.

И повика снажним гласом, говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и постаде станиште демона, и тамница свакоме нечистоме духу, и кавез свакој нечистој и мрској птици. Откривење 18:2.

Порука другог анђела из четрнаестог поглавља, и силног анђела из осамнаестог поглавља, показује да је Вавилон двапут пао, и та порука указује на Вавилон последњих дана. Она указује на Вавилон последњих дана, јер два ранија пада Вавилона, у време Неврода и у време Навуходоносора до Валтазара, успостављају пророчке одлике пада блуднице из Откривења седамнаест, која на своме челу има написано: „Вавилон велики.” Да би се тај пад Вавилона у последњим данима препознао, потребна су два сведока двају претходних падова Вавилона, јер порука последњих дана гласи: Вавилон паде, паде. Када је силни анђео сишао онда када су велики облакодери Њујорка били оборени Божјим дотицајем, својим прогласом он указује на правило троструке примене пророштва. Трострука примена пророштва која је 11. септембар 2001. године утврдила као испуњење Божје пророчке Речи била је трострука примена трију тешкоћа.

При том испуњењу многи су се придружили покрету Future for America, и били су уверени у начела пророчког тумачења која је Future for America примењивао. 11. август 1840. године поновио се, и тиме то понављање није потврдило Милерово основно правило, наиме да један дан у библијском пророчанству представља једну годину, јер је основно правило покрета Future for America било да се милеритска историја порука првог и другог анђела понавља у историји покрета трећег анђела.

Чини се самоочигледним да, ако је година 1840. постала предмет посебног напада његовог сатанског величанства, како сестра Вајт назива Сатану, онда би и историја 11. септембра 2001. такође била подложна сличном нападу. Стога налазимо теорије завере које указују на улогу глобалиста, или језуита, или CIA, или породице Буш, или неке комбинације тих сила. Те теорије, премда садрже неке елементе истине, осмишљене су да побију мисао да је то био додир од Бога који је оборио велике зграде Њујорка, означавајући тако долазак трећег тешкоћа у историју покрета сто четрдесет и четири хиљаде.

„Зар сада долази реч коју сам наводно изјавила, да Њујорк треба да буде збрисан плимним таласом? То никада нисам рекла. Рекла сам, док сам посматрала како се тамо подижу велике зграде, спрат за спратом: ‘Какви ће се страшни призори одиграти када Господ устане да страховито потресе земљу! Тада ће се испунити речи из Откривења 18:1–3.’ Цело осамнаесто поглавље Откривења јесте опомена о ономе што долази на земљу. Али немам посебну светлост у погледу онога што долази на Њујорк, осим што

знам да ће једнога дана велике зграде тамо бити оборене окретањем и превртањем Божје силе. Из светлости која ми је дата, знам да је разорење у свету. Једна реч од Господа, један додир Његове моћне силе, и ове масивне грађевине пашће. Одиграће се призори чију страхоту не можемо ни замислити.“ Review and Herald, July 5, 1906.

Теорије завере, било да уопште не садрже истину или да садрже делимичне истине, све поткопавају истину да је Божје промислитељско деловање довело до догађаја тог датума. Те разне теорије завере представљају Сотонин напад споља на покрет против истине, али је он такође настојао да поткопа истину изнутра, у самом покрету. Један од тих унутрашњих напада заснива се на одбацивању Рима као предмета књиге о Јоилу.

Размотрићемо ту расправу у следећем чланку.

Реч Господња која дође Јоилу, сину Фатуилову. Чујте ово, старци, и послушајте, сви становници земље. Да ли је ово било у ваше дане, или још у дане отаца ваших? Казујте о томе синовима својим, и нека синови ваши кажу синовима својим, а синови њихови другом нараштају. Што остави гусеница, поједе скакавац; и што остави скакавац, поједе црв; и што остави црв, поједе хрушт. Пробудите се, пијанице, и плачите; и ридајте, сви који пијете вино, због новог вина, јер вам је отргнуто од уста. Јер дође на земљу моју народ силан и безбројан, коме су зуби као у лава, и чељусти као у љуте лавице. Јоил 1:1–6.